

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 905/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	K. B.	K. B. został uznany za winnego tego, że: I. w okresie czasu od daty bliżej nieustalonej do dnia 13 stycznia 2020 roku w K., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu	

narkomanii, posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie łącznej 356,533 gram netto oraz substancję psychotropową w postaci mieszaniny 3-C. oraz (...) o masie 0,12 grama, co stanowi przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

II. w dniach bliżej nieustalonych w okresie od 1 do 13 stycznia 2020 r. w K., działając z wykorzystaniem takiej samej sposobności, w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w łącznej kwocie 160 zł czterokrotnie udzielił W. D. (1) i innej nieustalonej osobie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie większej niż 3,2 grama i tak:

1. w dniu bliżej nieustalonym w okresie od 1 do 13 stycznia 2020 roku w K., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu

narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił W. D. (1) i innej nieustalonej osobie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie większej niż 0,8 grama za kwotę 40 zł;

2. w dniu bliżej nieustalonym w okresie od 1 do 13 stycznia 2020 roku w K., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił W. D. (1) i innej nieustalonej osobie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie większej niż 0,8 grama za kwotę 40 zł;

3. w dniu bliżej nieustalonym w okresie od 1 do 13 stycznia 2020 roku w K., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił W. D. (1) i innej nieustalonej osobie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie większej niż 0,8 grama za kwotę 40 zł;

4. w dniu bliżej nieustalonym w okresie od 1 do 13 stycznia

		<p>2020 roku w K., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił W. D. (1) i innej nieustalonej osobie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie większej niż 0,8 grama, za kwotę 40 zł, co stanowi ciąg czterech przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Oskarżony K. B. w dniu 13 stycznia 2020 r. o godz. 17:48 został zatrzymany w K. na ul. (...). W trakcie przeszukania samochodu marki F. (...) nr rej. (...), którym poruszał się oskarżony, nie ujawniono żadnych środków odurzających ani substancji psychotropowych. Po przeszukaniu samochodu K. B. został przewieziony przez funkcjonariuszy Policji do jego domu przy ul. (...). W wyniku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zajmowanych przez oskarżonego ujawnione zostały środki odurzające w postaci ziela konopi</p>			

innych niż włókniste o masie łącznej 356,533 gram netto pozwalający na wydzielenie od 355 do 1185 porcji handlowych oraz substancja psychotropowa w postaci mieszaniny 3-C. oraz (...) o masie 0,12 grama.

Dowód: zeznania świadka D. M. k. 27a-28;

protokół przeszukania samochodu F. (...) nr rej. (...) k. 3-4;

protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych przy ul. (...) w K. k. 7-12;

wyjaśnienia oskarżonego K. B. k. 82, 138;

opinia z przeprowadzonych badań chemicznych k. 300-315;

2. W nieustalonych dniach w okresie od 1 do 13 stycznia 2020 roku oskarżony K. B. czterokrotnie udzielił W. D. (1) i innej nieustalonej osobie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste każdorazowo w ilości nie większej niż 0,8 grama za kwotę 40 zł. Łącznie K. B. udzielił W. D. (1) i innej nieustalonej osobie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie 3,2 grama za kwotę 160 złotych.

<p>Dowód: zeznania W. D. (1) k. 393-394, 396-397;</p> <p>3. Oskarżony K. B. ma 24 lata, jest kawalerem, nie ma dzieci. Ma wykształcenie średnie, nie ma wyuczonego żadnego zawodu, pracuje z dochodem ok. 1.000 złotych. Nie był karany. Jest uzależniony od narkotyków.</p> <p>Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. B. k. 81;</p> <p>kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę uzależnień k. 187-198;</p> <p>opinia psychiatryczna k. 226-228;</p> <p>karta karna k. 323.</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>Fakt nr 1</p> <p>Fakt nr 2</p> <p>Fakt nr 3</p>		<p>Okoliczności opisane w fakcie nr 1 nie były sporne, zostały ustalone na podstawie wyjaśnień oskarżonego, który przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zajmowanych przez oskarżonego, w którym ujawnione zostały środki odurzające i substancja psychotropowa, opinii z zakresu badań chemicznych i zeznań funkcjon. Policji D. M., który dokonał zatrzymania oskarżonego. Żadna z okoliczności faktycznych objętych faktem nr 1 nie była sporna.</p> <p>Okoliczności opisane w fakcie nr 2 dotyczące 4 przypadków udzielenia przez oskarżonego K. B. w nieustalonych dniach w okresie od 1 do 13 stycznia 2020 roku W. D. (1) i innej nieustalonej osobie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste każdorazowo w ilości nie większej niż 0,8 grama za kwotę 40 zł, zostały ustalone na podstawie zeznań W. D. (1) z k. 393-394 i k. 396-397. Jej zeznania były jedynym dowodem w zakresie tych przestępstw. Oskarżony K. B. nie przyznawał się</p>	

do udzielania narkotyków jakiegokolwiek innej osobie. Drugi z oskarżonych w tym procesie tj. I. B. nie przyznawał się do tego, aby miał nabywać narkotyki od K. B. – k. 126-127, 136, 382. Na podstawie relacji oskarżonych nie było zatem możliwe poczynienie jakichkolwiek ustaleń w zakresie przestępstw art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W. D. (2) była w tej sprawie przesłuchiwana pięciokrotnie. W stosunku do oskarżonego K. B. W. D. (1) nie przysługiwało prawo do odmowy składania zeznań, skorzystała natomiast z tego prawa w stosunku do I. B. – k. 382v-383. Po raz pierwszy W. D. (1) zeznawała w dniu 15 stycznia 2020 r. (k. 65-66), była w tym czasie zatrzymana po przeszukaniu przeprowadzonym dzień wcześniej w mieszkaniu zajmowanym przez nią i I. B. – k. 54. Ten protokół jej zeznań został jej odczytany w takiej formie jak na k. 393-394, tj. z pominięciem dotyczących I. B. zdań przekreślonych czerwonym flamastrem. W zakresie dotyczącym przypadków nabycia przez W. D. (1) narkotyków od K. B. znaczenie mają następujące fragmenty jej zeznań z 15 stycznia 2020 r.: „Jeszcze powiem, że byłam parę razy po zakup marihuany u

mężczyzny w K. na Bernardyńskiej, nr domu nie pamiętam, pamiętam tyle, że to mały dom, nie pamiętam koloru, jest ogrodzony. Tam kupiliśmy od tego mężczyzny z tego co pamiętam pięć lub cztery razy marihuanę, pierwszy raz to było w styczniu 2020 r. zaraz po sylwestrze, wtedy kupiliśmy sztukę a sztuka to 0,8 gram za kwotę 40 złotych, my tą marihuanę ważyliśmy na wadze, nie pamiętam dokładnie dat kiedy kupowaliśmy tą marihuanę, ale tak jak zeznałam wcześniej było to od początku stycznia i to było cztery razy. Łącznie kupiłam cztery sztuki, czyli 3,2 gramy marihuany i zawsze za tą marihuanę płaciliśmy. [...] To było tak, że za każdym razem podjeżdżałam pod dom tego mężczyzny na ul. (...) w K. i zaraz wracał z marihuaną. Osobiście nigdy od tego mężczyzny nie kupowałam. Ale go widziałam.” – k. 393-394. Treść tych zeznań W. D. (1) stanowiła podstawę do ustalenia, kiedy miały miejsce przypadki nabycia narkotyków od mężczyzny zamieszkującego w K. na ul. (...) (po sylwestrze 2019 r., czyli nie wcześniej niż 1 stycznia 2020 r. i nie później niż 13 stycznia 2020 r. biorąc pod uwagę datę zatrzymania K. B.), ile było tych przypadków (cztery), jakie narkotyki zostały nabyte (każdorazowo

marihuana), w jakiej ilości (każdorazowo 0,8 grama) i za jaką kwotę (każdorazowo za 40 złotych). Te zeznania stanowiły również postawę do ustalenia, że W. D. (2) nie jeździła po narkotyki sama, była z nią inna osoba, której danych nie można było ustalić wobec odmowy składania zeznań przez W. D. (1) w odniesieniu do I. B.. W oparciu o kolejne zeznania W. D. (1) z dnia 15 stycznia 2020 r. sąd ustalił, że mężczyzną z ul. (...) w K., który sprzedawał jej i towarzyszącej jej osobie marihuanę był K. B. – k. 396-397. W trakcie czynności okazania W. D. (1) tablicy pogłądowej z k. 72, zeznała ona, że rozpoznaje na tej tablicy mężczyznę nr 4, którego określała pseudonimem (...) (był to K. B.) i „to do tego mężczyzny jeździliśmy po narkotyki.” – k. 397. Zeznania W. D. (1) z k. 396-397 stanowiły podstawę do ustalenia, że mężczyzną z ul. (...) w K., który sprzedawał jej i towarzyszącej jej osobie marihuanę był K. B.. Wyjaśnienia złożone przez W. D. (1) jako podejrzaną o popełnienie 4 przestępstw z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z k. 71, k. 78 i k. 132 nie dały podstawy do poczynienia ustaleń faktycznych w zakresie przypadków nabywania od oskarżonego K. B. marihuany, bo

	<p>w wyjaśnieniach tych W. D. (1) jedynie oświadczyła, że przyznaje się do zarzucanych jej przestępstw i odmówiła składania wyjaśnień.</p> <p>Sprzeczne z zeznaniami W. D. (1) wyjaśnienia K. B. nie mogły zostać uznane za wiarygodne. Zeznania W. D. (1) nie stanowiły celowego obciążania oskarżonego – ku temu W. D. (1) nie miała żadnego powodu. To, że zeznała ona, że narkotyki nabywała właśnie od K. B. podyktowane było zapewne tym, że składając zeznania daleka była od kalkulowania, czy jest to „opłacalne” procesowo dla niej samej lub dla kogoś innego.</p> <p>Okoliczności opisane w fakcie nr 3 odnoszące się do sytuacji osobistej, majątkowej, rodzinnej oskarżonego oraz jego karalności zostały ustalone na podstawie wyjaśnień oskarżonego z k. 81 i danych o karalności z k. 323. Dowody te nie były kwestionowane.</p>	
<p>1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Pkt I wyroku	K. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zachowanie oskarżonego K. B. polegające na tym, że w dniu 13 stycznia 2020 r. posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie łącznej 356,533 gram netto oraz substancję psychotropową w postaci mieszaniny 3-C. oraz (...) o masie 0,12 grama, wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Kwalifikacja prawna zachowania oskarżonego nie budziła wątpliwości. Bezsporne było i posiadanie przez oskarżonego narkotyków oraz ich rodzaj, ilość ogólna i ilość porcji</p>			

handlowych, jakie można z tej ilości ogólnej otrzymać. Pozostaje zatem rozważyć, czy wyczerpane zostało znamię decydujące o typie kwalifikowanym przestępstwa posiadania narkotyków, tj. znamię w postaci znacznej ilości posiadanego narkotyku. Definicji ustawowej tego znamienia nie ma. W orzecznictwie SN dominuje pogląd, że nawet ilość narkotyku, która pozwala na odurzenie kilkudziesięciu osób może spełniać kryterium ilościowe zamieszczone w art. 62 ust. 2 ustawy o zwalczaniu narkomanii i nie ma żadnych podstaw do twierdzenia, że dopiero ilość narkotyku pozwalająca na jednorazowe odurzenie kilkudziesięciu tysięcy osób jest ilością znaczną i spełnia kryterium kwalifikujące przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, zaś odmienny pogląd Sądu Apelacyjnego w Krakowie, jakoby za ilość znaczną mogła być uznana wyłącznie taka ilość narkotyku, która pozwala na jednorazowe odurzenie co najmniej kilkudziesięciu tysięcy osób, nie znalazł akceptacji w orzecznictwie Sądu Najwyższego – tak SN w wyroku z 21 lutego 2018 r., sygn. V KK 309/17. Oskarżony K. B. posiadał środki odurzające

w postaci konopi ziela innego niż włókniste o masie netto 356,533 gram pozwalającego na wydzielenie od 355 do 1185 porcji handlowych oraz substancję psychotropową o masie 0,12 grama w postaci mieszaniny 3-C. oraz (...). Już sama ilość marihuany była taką ilością, która mogła zostać uznana za znaczną w rozumieniu art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (łącznie były to (...) działki). W przypadku marihuany trzeba podkreślić, że skoro działka marihuany zdolna wywołać efekt odurzenia to już 0,3 g to nie ma żadnych podstaw do tego, aby przyjmować, że jedynie ilość 1 g jest zdolna wywołać ten skutek.

Zachowanie oskarżonego K. B. polegające na tym, że w nieustalonych dniach w okresie od 1 do 13 stycznia 2020 roku czterokrotnie udzielił W. D. (1) i innej nieustalonej osobie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste każdorazowo w ilości nie większej niż 0,8 grama za kwotę 40 zł, wyczerpało znamiona 4 przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk. Znamiona przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wyczerpuje ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub

<p>osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej. K. B. sprzedając czterokrotnie W. D. (1) i towarzyszącej jej osobie marihuanę wyczerpał znamiona tego przestępstwa.</p>			
#	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>1.5. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.6. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.7. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			<p>Stopień winy oskarżonego w przypadku obydwóch przypisanych mu przestępstw jest wysoki i nie budzi to wątpliwości. Bezprawność tego rodzaju zachowań jak wyżej opisane jest oczywista, jak i była jasna dla oskarżonego, którego wiek - i wiążący się z nim stopień posiadanego doświadczenia życiowego - z pewnością pozwalał mu na rozeznanie swojego zachowania. Nie jest on osobą chorą psychicznie czy upośledzoną umysłowo, a zatem nie ma wątpliwości co do stanu jego poczytalności w chwili popełnienia przestępstw. W kwestii stopnia społecznej szkodliwości popełnionych występków wskazać należy, iż K. B. działał przeciwko istotnemu dobru chronionemu prawem w postaci ochrony społeczeństwa przed skutkami narkomanii, zwłaszcza gdy chodzi</p>

o osoby młode, które nie są w pełni świadome niszczącego wpływu używania narkotyków na stan ich zdrowia. W kwestii zamiaru oskarżonego nie ma wątpliwości, iż działał on z zamiarem bezpośrednim, co do tego nie ma najmniejszych wątpliwości, oczywiście jest przecież, że musiał mieć świadomość, iż posiadanie narkotyków i sprzedawanie ich jest nielegalne. Ostatecznie zatem trzeba było stwierdzić, iż stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego jest wysoki. Sąd wymierzył oskarżonemu za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii karę 1 roku pozbawienia wolności. Samo zagrożenie karą w przypadku przestępstwa posiadania znacznej ilości narkotyku jest wysokie, uznał więc sąd, że w przypadku osoby oskarżonego – młodego człowieka – wystarczające jest wymierzenie kary w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Surowsza kara wcale nie byłaby odpowiedniejszym rozwiązaniem, oskarżony to wciąż młody człowiek, być może z nabyciem większego doświadczenia życiowego zrodzi się u niego krytyczna refleksja co do własnego postępowania. Nie ma potrzeby osadzania tak

młodego człowieka na długi czas w więzieniu. Wystarczającą odpłatą za popełnione przestępstwo będzie w jego przypadku kara 1 roku pozbawienia wolności, tym bardziej, że ilość posiadanych przez oskarżonego narkotyków mieściła się w dolnych granicach pojęcia „znaczna ilość”, nie była to przecież ilość liczona w kilogramach.

W przypadku 4 przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk sąd wymierzył K. B. karę 1 roku pozbawienia wolności. Przestępstwo udzielania narkotyku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jest zagrożone karą pozbawienia wolności od roku do lat 10. Ponieważ ilość udzielonego przez oskarżonego narkotyku nie była duża, łącznie 3,2 grama, liczba przypadków udzielenia narkotyku też była niewielka, łącznie 4 przypadki, toteż nie było podstaw do tego, aby oskarżonemu wymierzać karę powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Przypadek oskarżonego K. B. jako osoby udzielającej odpłatnie narkotyku to przypadek tzw. drobnego diler, zatem i kara winna być dostosowana do osoby i okoliczności czynów oskarżonego.

Na podstawie art. 45 § 1 kk orzeczony został wobec oskarżonego K. B. przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 160 złotych osiągniętej z popełnienia 4 przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk.

Na podstawie art. 85 § 1 i § 2 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz. U. 2020.1086) w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego K. B. w punktach I i II wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności zostały połączone i wymierzona została kara łączna 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. W datach popełnienia przez oskarżonego przestępstw przypisanych w punktach I i II wyroku obowiązywała treść tych przepisów - głównie chodzi o art. 86 § 1 kk - korzystniejsza dla oskarżonego niż w czasie wyrokowania. Od dnia 24 czerwca 2020 r. obowiązuje bowiem

znowelizowany przepis art. 86 § 1 kk stanowiący, że sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Brzmienie tego przepisu do dnia 24 czerwca 2020 r. pozwalało na orzeczenie kary w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, zatem brzmienie to było korzystniejsze dla oskarżonego, który wszystkie przypisane mu przestępstwa popełnił przed dniem 24 czerwca 2020 r. i wobec treści art. 4 § 1 kk sąd zobowiązany był zastosować przepis art. 86 § 1 kk w brzmieniu dla oskarżonego korzystniejszym. Biorąc pod uwagę wysokość kar orzeczonych w punktach I i II wyroku oraz treść art. 86 § 1 kk wobec oskarżonego K. B. sąd mógł w niniejszej sprawie orzec karę łączną pozbawienia wolności w granicach od roku do 2 lat. Sąd orzekł wobec tego oskarżonego karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając karę w takim rozmiarze sąd miał na uwadze związek podmiotowo – przedmiotowy i czasowy pomiędzy przestępstwami objętymi niniejszą sprawą. Obydwa przestępstwa zostały popełnione w tym samym czasie, były

skierowane przeciwko tym samym dobrom prawnym. Nie było oczywiście żadnych podstaw do tego, aby karę łączną kształtować na zasadzie absorpcji, poza tym jak powszechnie przyjmuje się w orzecznictwie stosowanie zasady absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej, jakkolwiek dopuszczalne wobec treści art. 86 § 1 kk, jest jednak przypadkiem zupełnie wyjątkowym, i musi być uzasadnione szczególnymi okolicznościami danej sprawy. Ponadto zastosowanie zasady absorpcji kar uczyniłoby część czynów oskarżonego w istocie bezkarnymi, co przeczy podstawowej funkcji wymiaru kary – to jest funkcji prewencji w zakresie indywidualnym i generalnym. Zasadę absorpcji stosuje się w wymiarze kary łącznej wyjątkowo, gdy związek podmiotowo-przedmiotowy zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw, gdy nie potrzeba podwyższyć progu represji karnej. W przypadku oskarżonego K. B. co do popełnionych przez niego w styczniu 2020 r. przestępstw w żadnym razie nie można powiedzieć, że mamy do czynienia z pomijalnym zbiegiem.

Względy zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do sprawcy oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa w ocenie sądu wskazywały na konieczność wymierzenia kary łącznej według zasady asperacji i tak też sąd postąpił wymierzając oskarżonemu karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii sąd w punktach VII i VIII wyroku orzekł wobec oskarżonego K. B. nawiązki w kwotach po 1.800 złotych na rzecz Fundacji (...) z siedzibą w B., ul. (...) z przeznaczeniem na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii. Oskarżonego nie dotyczy wyłączenie przewidziane w art. 70 ust. 5 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem posiadał on znaczną ilość środków odurzających. Orzeczenie nawiązki ma na celu zwiększenie wychowawczej roli oddziaływania kary.

Biorąc pod uwagę dyspozycję przepisu art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w razie skazania za przestępstwo z art. 62 tej ustawy sąd ma obowiązek orzec przepadek środka odurzającego lub

			<p>substancji psychotropowej, nawet jeżeli nie były one własnością sprawcy. Z tego też względu sąd w punkcie V sentencji wyroku orzekł przepadek środków odurzających i substancji psychotropowej.</p> <p>Natomiast w punkcie VI wyroku w oparciu o art. 44 § 2 kk sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci: siatki foliowej z zawartością 12 sztuk pustych pojemników typu eppendorf, plastikowego pojemnika z pokrywką z zawartością 2 sztuk wag elektronicznych koloru srebrnego, 3 sztuk torebek foliowych, torebki foliowej z zawartością 215 sztuk pojemników typu eppendorf, wagi elektronicznej koloru srebrnego opisanych w punkcie I podpunkty 3, 4, 6, 7 i 8 postanowienia prokuratora z dnia 14 lipca 2020 r. w przedmiocie dowodów rzeczowych.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii</p>			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>Pkt XIII wyroku</p>	<p>Oskarżony został w całości obciążony kosztami sądowymi. Nie było żadnych podstaw do zwolnienia go od tych należności, skoro osiągał on dochód z wykonywanej pracy, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu i jest zdrową młodą osobą, co do której nie zachodzą żadne przeszkody ograniczające go w zarobkowaniu. Na wydatki Skarbu Państwa w przedmiotowej sprawie złożyły się:</p> <p>1/ opłata za uzyskanie danych o karalności oskarżonego w kwocie 30 złotych (k. 64) pobrana na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego</p>	

Rejestru Karnego (Dz. U. 2014.861);

2/ ryczałt za doręczenia w postępowaniu przygotowawczym i przed sądem w kwocie 20 złotych (1/2 z kwoty 40 złotych, bo proces dotyczył 2 oskarżonych) – art. 618 § 1 pkt 1 kpk i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. 2013.663 j.t.);

3/ wynagrodzenie za sporządzenie opinii sądowo-psychiatrycznej dotyczącej K. B. w kwocie łącznej 382 złotych k. 231-232 – na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk;

4/ wynagrodzenie za sporządzenie opinii z zakresu badań chemicznych narkotyków ujawnionych u oskarżonego K. B. w kwocie 1.198,99 złotych k. 299 – na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk;

5/ ryczałt za zebranie informacji na temat używania przez oskarżonego K. B. środków odurzających, substancji psychotropowych, nowych substancji psychoaktywnych lub środków zastępczych w kwocie 112,43 złotych k. 200 – na podstawie art. 618 § 1 pkt 9 kpk i § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra

	<p>Sprawiedliwości z dnia 5 stycznia 2012 r. sprawie zbierania informacji na temat używania przez oskarżonego środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych (Dz. U. 2012.38).</p> <p>Opłata od kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu wynosi 300 złotych - art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 83.49.223 ze zm.).</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe sąd orzekł jak w wyroku.</p>	
1.1Podpis		
SSR Anna Jordan – Chajczyk		